

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/33/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814204524
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7814204524.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu BL Telecom collection, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, proti žalovanej M. L., K. Z. O., Š. Č.. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia - pomoc a ochrana spotrebiteľa "POS" so sídlom v Prešove, Nám. legionárov č. 5, o zaplatenie 210,04 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 26.9.2014 č.k. 10C/147/2014-31 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na trovách odvolacieho konania sumu 16,34 eur platbou JUDr. Monike Marjanovič, advokátke do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 11,04 eura s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 18.5.2001 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol, žalobcovi a žalovanej náhradu trov konania nepriznal a žalobcu zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na trovách konania sumu 49,28 eura platbou JUDr. Monike Marjanovičovej, advokátke.

Týmto rozsudkom rozhodol súd prvého stupňa o peňažnom nároku žalobcu titulom poskytnutých služieb elektronickej komunikácie.

Pri rozhodovaní vychádzal súd prvého stupňa zo zistenia, že právny predchodca žalobcu Slovak Telecom a.s. uzatvoril so žalovanou dňa 30.12.2010 zmluvu o poskytovaní služby Magio Sat, pričom jej obsahom bol dohodnutý program služieb Magio Sat Klasik za zľavnený paušálny poplatok vo výške 9,98 eura s DPH s dobou viazanosti 24 mesiacov a so zmluvnou pokutou 199 eur. Žalobca v konaní uplatnil nárok na zaplatenie mesačného poplatku v sume 11,04 eura a sumu 199 eur z titulu zmluvnej pokuty za porušenie zmluvných povinností.

Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd prvého stupňa k záveru, že žaloba je čiastočne v časti uhradenia poplatkov za služby dôvodná a preto v tejto časti žalobe vyhovel. V časti o zaplatenie zmluvnej pokuty žalobu nepovažoval za dôvodnú a preto v tejto časti súd žalobu zamietol. Bol toho názoru, že žalovaná ako spotrebiteľka sa zaviazala zaplatiť zmluvnú pokutu za akékoľvek porušenie povinností, pričom nebola dohodnutá zmluvná pokuta pre právneho predchodcu žalobcu v prípade, že by on porušil ustanovenia zmluvy. Takáto okolnosť spôsobuje podľa úvahy súdu nerovnováhu v zmluvných vzťahoch a jej neprijateľnosť, čo spôsobuje jej neplatnosť. Dohodnutá zmluvná podmienka navyše zaväzuje žalovanú zaplatiť zmluvnú pokutu počas celej doby viazanosti aj v tom prípade, ak by žalovaná porušila zmluvu, hoci v posledný deň viazanosti. Zmluvná pokuta teda nebola odstupňovaná, ale mala sa uplatniť v plnej výške, pri hocijakom porušení povinností a hociktorom čase od uzavretia zmluvy do uplynutia 24 mesiacov. Takéto dojednanie je v rozpore s ust. § 52 a nasl.

Občianskeho zákonníka. Žalobca teda nemal právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú si uplatňoval vo výške 199 eur, keďže si ju uplatňoval na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 2 O.s.p.. Podľa názoru súdu žalobcovi nevzniklo právo na náhradu trov konania vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu vo veci a žalovaná si trovy konania neuplatnila. Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov konania. Súd dospel k záveru, že bolo potrebné priznať vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia, nakoľko vstúpil do konania na strane žalovanej, ktorá mala v konaní pomerný úspech a okrem vstupu podal vo veci písomné vyjadrenie k žalobe, kde podal právne argumenty, prečo uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je dôvodný. Vedľajší účastník teda aktívne vystupoval v tomto konaní za účelom ochrany žalovanej ako spotrebiteľky, ktorá uzavrela spotrebiteľskú zmluvu o poskytovaní služieb Magio Sat. Priznal mu preto náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia a to za dva úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie k návrhu), pričom hodnota jedného právneho úkonu je v sume 19,92 eura a k tomu je potrebné prirátať 2x režijný paušál po 8,04 eura. Spolu náhrada na trovách konania by prináležala vedľajšiemu účastníkovi v sume 55,92 eura, avšak vzhľadom na to, že vedľajší účastník si uplatnil trovy konania iba vo výške 49,28 eura, bola mu súdom priznaná ním požadovaná náhrada trov konania .

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi trovy konania neprizná. V odvolaní uviedol, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva, vedľajší účastník v danom prípade Združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukázať právny záujem na výsledku sporu. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie nespĺňa svoje vlastné poslanie za účelom ktorého bolo založené či už v súdnom alebo správnom konaní. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom rovnako ako spotrebiteľské združenie. Žalobca spochybnil účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie, ako aj subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho vyvodil aj zákonom privilegovaného subjektu. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanej neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol žalovanej právnu pomoc advokát za služby, o ktoré ho žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania , ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci ešte nevedel o akú právnu vec ide. Ak vedľajší účastník neposkytol ochranu práv žalovanej ako spotrebiteľovi na základe čoho má pri vstupe do konania zákonom priznané favorizované poslanie medzi ostatnými združeniami. Vedľajší účastník podľa jeho názoru do konania nepriniesol žiaden prínos vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčanie nároku vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Ďalej v odvolaní namietal, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu podľa jeho názoru vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd výrok o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolačný súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci vo vzťahu k trovám konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z pomerných trov právneho zastúpenia. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd poukazuje na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvého stupňa a s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje.

K odvolaniu žalobcu je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru o neúčelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Ako vyplýva z citovaného zákonného ustanovenia predpokladom potrebným pre vznik nároku na náhradu trov konania je účelnosť vynaložených trov na uplatnenie alebo bránenie práva. V prejednávanej veci bola žalovaná v konaní v 89 % (t.j. 94,5 % - 5,5 %) rozsahu úspešná, preto jej prináleží pomerná náhrada trov konania, pričom tento osud zdieľa aj vedľajší účastník. Je nesporné, že vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania a preto bolo povinnosťou súdu prvého stupňa skúmať, či trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom je možné považovať za účelne vynaložené. Pre účelnosť trov platí, že trovy vynaložené účastníkom konania (vrátane vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, resp. procesná obrana proti tvrdenému nároku. V tejto súvislosti aj odvolací súd je toho názoru, že trovy konania vedľajšieho účastníka možno považovať za účelne vynaložené na bránenie práva žalovanej spočívajúce v dvoch úkonoch právnej pomoci a to v príprave s prevzatím zastúpenia a písomného podania - vyjadrenia k žalobnému návrhu. Niet pochybnosti o tom, že uplatnené trovy konania zo strany vedľajšieho účastníka boli vynaložené v súvislosti s úkonomi, vykonanými v prospech žalovanej a v súvislosti s právnymi službami, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodovanie súdu.

Pokiaľ žalobca namietal, že vedľajší účastník nemá právo na právne zastúpenie, resp. že má konať v konaní sám bez nároku na náhradu trov právneho zastúpenia, tento názor žalobcu nemá oporu v procesnom práve.

Účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie (§ 18 O.s.p.). Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24 O.s.p.). Ako zástupcu si účastník vždy môže zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť (§ 25 ods. 1 O.s.p.).

Z týchto ustanovení možno jednoznačne vyvodiť, že vedľajší účastník, rovnako ako účastník konania má právo na zastúpenie v konaní advokátom. Toto právo mu patrí bez ohľadu na to, či niekto z jeho členov má právnické vzdelanie alebo nie. Právo na právnu pomoc vyplýva aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalobcom uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník v danom prípade vedľajší účastník, preto mu súd priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,34 eura, pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 8,30 eura (1/2 zo 16,60 eura) podľa ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (ďalej aj vyhláška), pričom

tarífnou hodnotou veci je výška trov konania priznaná vedľajšiemu účastníkovi v prvostupňovom konaní 49,28 eura. Vedľajšiemu účastníkovi patrí aj náhrada miestnych telekomunikačných výdavkov a miestne prepravné podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky (t.j. režijný paušál na rok 2014) vo výške 8,04 eura, t.j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,34 eura.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.